

“ ”Αν δουλέψεις θὰ φᾶς ,”

Θέατρο — Λυρικό
Ἑνωμένοι Καλλιτέχνες

Ν. ΤΣΕΚΟΥΡΑ

Ἔργο ἐπεισοδιακὸ ἀντικαθρεφτίζει τὴν ἀνιστόρητη τραγωδία τοῦ ἐπισιτισμοῦ κατὰ τὴν κατοχὴ, κι' ἐπεκτείνεται σὲ κάθε ἐποχὴ πὸν μπορεῖ νὰ λιγοστεύουν ἢ καὶ νὰ λείψουν τὰ παραγωγικὰ χέρια. Καὶ τότε τὸ δράμα θὰ εἶναι τὸ ἴδιο καὶ μεγαλύτερο... θὰ «τρῶντε» ὅσοι προσαρμοστοῦν σὲ παραγωγικὲς δουλειές... τὰ χαρτιά καὶ τὸ χρυσάφι δὲν θὰ τρώγονται οὔτε ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους οὔτε ἀπὸ τὰ ζῶα. Σουσοῦδες, ἐπιτήδιοι χρηματιστὲς κι' ἄλλοι παρόμοιοι θ' ἀφομοιωθοῦν μὲ τοὺς φαροφύλακες γελαδιάρηδες καὶ τὲς γυναῖκες πὸν δὲν βλάπτει τὸ «πετσί» τους ὁ ἥλιος κι' ἡ φωτιά.

Ἀπὸ καλλιτεχνικὴ ἐμφάνιση τὸ ἔργο εἶναι καλοβαλμένο, τὰ σκηνικὰ ἀπλᾶ ὅπως ἀμούζει ἀφίνουν κάθε εὐχέρεια γιὰ δράση ἐπάνω στὴ σκηνή. Οἱ διάλογοι ρέουν χωρὶς μιλλιοτραβήγματα, ἡ θυμοσοφία τοῦ γέρω-Παντελῆ βγαίνει ἀπὸ τὰ πράγματα, δὲν εἶναι τύπος παραφοριωμένος μὲ θυμοσοφικὰ γνωμικά. Κάθε λέξη στὴν ὥρα τῆς κάθε δράσης στὸν καιρὸ τῆς.

Οἱ καλλιτέχνες σὶὸ ρόλο τους! δὲν ὑπερβαίνουν, οὔτε κἂν ἀγγίζουν τὴν ὑπερβολή. Ὁ μεγάλος μας Βεάκης εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ κάθε κριτικὴ, τὸ ἴδιο κι' ὁ Γιαννίδης στὴ δημιουργία τοῦ ἀπατεῶνα χρηματιστῆ πὸν ὅλα τὰ μετέρχεται γιὰ τὴν εὐτυχία... τῆς οἰκογενείας του.

Μὲ δυὸ λόγια γιὰ ἔργο καλογραμμένο καὶ μὲ θῆσσο ἀπὸ διαλεγτοὺς καλλιτέχνες ἡ κριτικὴ ἀνήκει σὶὸ κοινόν, πὸν ἀπὸ τὴν προμεέρα του κι' ὅλας τὸ τοποθέτησε ἀνάμεσα σὲ ἐπιτυχίες τῆς θεατρικῆς μας περιόδου.

Κούλα Δαρόγιαννη